

49

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן הַבַּיִת
אֶל פֶּתַח הַבַּיִת וְהַסֵּגִיר
אֶת הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים:
וַיִּקְרָא יָד לַח

[illegible]

להסגיר אלא עדיין אומר
אני ולא אוקים מילתא
אחזקתיה אמר אביי שתי
התשובות בדבר חדא דכתי'
ביה יציאה וכו' אלא תרע'
דאע"פ ולא ראה (תירד)
[אמרין] דמוקים מילתא

[illegible]

וְאַחֲרֵי שְׁמִיעוּת כֹּהֵן נִמְלֶאֱת פְּנוּמָה:
כַּחֲמֵן. ס"ו: כִּרְכַּב הוֹנֵה דַחֲסִילוֹ
כַּמְתָּה קִימִיפֶּא. נָתַן טַרְפָּה דַחֲסִילוֹ
לְעוֹר. וְכֵן עֲמִי הוֹל: לֵא כִרְכַּב
חֲסָדָא. וּמִשּׁוּם עֲלֵם מִפְּרָקָה דְּקִימִיפֶּא
טַרְפִּינְהָ לְכֹלְהוּ בְּתַרְמִיפֶּא: מְכַדִּי
מִיפֶּלֶא חֲלִינִן. דְּהֵא וְדִלִּי נִינְעֵת
סָבִין מִפְּרָקָתָא לֹא פְּנִמָּה טַפִּי מְעוֹר
שְׁבִירִי אִינוּ מִכָּה עֲלִיוֹ בְּרַב וְחֲסִילוֹ בְּרַב
לְכַרְכַּב אֲשִׁי רַב כְּהֵנָּה

תלי ביה לקולא הלך כי שטט בהמה
טובא תלי נמי רב חסדא במפרקא
דבשרייחא וימשר להו: **למסל**
קמייתא. בעיא יחא. האי דמרזך
בדיקא לאחר שחיטת הראשונה מדי
משום דאי משכח לה פגומה טריף לה
כרב הווא: **לא כרב חסדא.** ס"ל
דלא חייש לעור ומרזך בדיקא שאס
תמלא פגומה ויחייב אחרונה מדי
כשרות עומד הרלושטא דאי בידק
ושחיט ליה לאידך ומשכח לה פגומה
חשיעין למפרקא דקמייתא ואסידי
בתרייתא וילית ליה דלמזן לעיל
מדי תמלא תלין כו' ואש"ג דמשנינא
הכי ידחיל בעלמא דלא כלומר
לעולם אימא לך כרב חסדא סבירא
ליה אצל רב כהנא ודאי כרב הווא
אחמר למסל קמייתא כדאוקמינא
לעיל הלכאנא בוטחי והשוחט אפילו
בהמה אחת צריך לבדוק הסבין אחר
שחיטת ואס שטט הרבה ולא דבק
ביתוס ואחר כך נתמלאת פגומה אף
הראשונה אסורה: **אי הכי.** דמאס
הא אצל דבעי שחטתיה קא בדיק הוי ליה
בדיקא דקדוש שחיטתו ומיבעי חסס
להרואת לו את הסבין גזיליפין
(יבמות פ"ג) מושטתס ציה ואכלתס
ומללא בעינא למחוי לחכס ש"מ לאו:
בדיקא דקדוש שחיטת חשבי ליה
ומלאנא? ושטט את כן הבקר (ויקרא א)
ואכלו כהנים עד ידו ולא אוקיין
לעמוד עדים בבקר ולא הצריכה

דילמא ארנפיק ווארן בער צוה שיעורא ב'ז' אין להקשות
 היי מונח מהכא דלוקי מילתא אחוקיה למהא הכא
 ומוח מספק דספק טומאה ברה"י ספיקו טמא דככל ענין טומא
 נכתוב אפילו הי דה"ר שיש ב' דרכה בני אדם ואפילו דבר שאין
 ו דעת לישאל אכל קשה דמיה

ויבא שני החרס
 בבהמה הכא סכין
 איתרעא "והילכתא כה
 שיבר בה עצם והילכר
 כשישיבר בה עצם ממכ
 דלא שיבר בה עצם אי
 בעצם דמפרקת איפוגי
 יוסף עד תליסר חוור
 ואפילו בקמייתא לא
 מקמייתא ואיבעית אי
 דאי כרב חסדא מכה
 דבעצם דמפרקת דק
 בעצם דמפרקת דבתר
 רב אחא בריה דרבא
 מצריך בדיקווא בין
 כרב הונא ולמיפסל ק
 ולאכשורי בתרייתא
 בדיקת חכם ^{עד}
 אי הכי מעיקרא נמי
 לא אמרו להראות כ
 כבודו של חכם מנא
 אוקי מילתא אחזקיה
 נחמני אמר ר' יונתן
 מן הבית אל פתח ה
 שבעת ימים דלמא
 שיעורא אלא לאו
 אחזקיה מתקף לה
 ודילמא שציא
 ליה כי נפג אמר ליה
 ברבא דציאה ד
 ציאה ועוד אחורי
 וכי תימא דפתח ביה
 אפל אין פותחין בו
 אי רבא דקאמרת י

שמה ציאה כהן
ויוכיח דכתיב ביה ציאה ותנן ^הציא ובא לו דר
בית אפל אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו
איתחוק אבל היבא דאיתחוק איתחוק תניא דלא
ציא הכהן מן הבית יכול ילך לתוך ביתו ויסגיר
הבית אי פתח הבית יכול עמוד תחת המשקוף וי
הבית עד שיצא מן הבית כולו הא כיצד עמוד בצד
השמש הלך לתוך ביתו והסגיר או שעמד בתוך
מוסגר תלמוד לומר והסגיר את הבית מכל מקום

שם א מ"י פ"א מהלכות
שמיטה הלכה כה
פסג עשין סג טו"ש"י י"ד
סימן יח סעיף טו:
ע ב מ"י שם הלכה כד
ועיין בהשגות ונכ"מ
ובל"מ פסג שם טו"ש"ע שם
סעיף יא:

עג ג מ"י פ"א תהלות
עדות הלכה : עוש"פ
י"ד סיתן קבו סעף ג
וכה"ה :

עבד מ"י פי"ד מהלכות
נזמאת נרעת הלכה
ה:

עג ה מ" פ"ד מהלכות
עבודת יו"כ הלכה
:ח

ע"ז ח"י פי"ד מהלכות
טומאות נרעת הלכה
:ה

ו אבל שכירת עצמות
 ככה בהנחה וראי תלין;
 ז' להראות לא את הסכין
 י' לילפין לקמן ג"ב לכל
 ח"א דבית וואסלן:
 י"ב מנחשטענע דינער וואס:
 י"ג ומאלא בעי וכו' ג"ב ג"א
 דנח' דקמייא מתבשרא
 דלחיותא דנח' בריק סמי
 ז"א לאחריני אל ימצא
 חכם אל מלך בעי חכם
 לאחיי בין כל חזא וחדא
 אל לחיותא דנח' וחדא
 ש"ם אל בריקא וכו':
ד דלסא עד דנפיק ואח'
 בעי ליה שיער הנגז
 מנכרין: י"ח שיער חטאסין
 טוהר דהבא אל הבית
 אמרה דחמא דרך ביאר
 ויש חלק וכו':

[illegible][illegible]